

чловѣ га ежъ былѣ истини, какѣто казва, старитѣ паметници, като: Иоанна Екзарха, Манасіевжъ дѣтописъ и Остромировото Евангеліе, защо той самъ не исповѣдва истиннжъ, а мнѣ кара г. Христѣка? да ли е простено божемъ на една ѱченена глава да направѣ такжъж работжъ? — намъ ни са стѣва, че г. Момчловъ можешѣ по добрѣ да сполѣчи (то са знае отъ кжмъ среброто нѣ), ака направешѣ занасъ Грамматикжъ по тѣ паметници, които той познава, че ежъ написани на Старо-Българскѣмъ азъкъ. Надѣваме са, защо г. Момчловъ тѣхрдѣ скоро ще си познае грѣшкжъ, затѣ да са не продължавамъ, че тоѣс фронімоѣс оліѣж, идимъ отъ странжъ на Българското юношество да мѣ принесемъ съ все сѣрдце горещжъ благодарность и да мѣ кажемъ, че нашата Книжнина са ѱмложн съ оше еднижъ книгжъ, т. е. съ „ Писменица на Славянскѣй-а азъкъ.“

Да ны прощаватъ нашитѣ четци за тѣа що казахъмы, което направихъмы нѣ съ мѣсжлъ да докарѣмы раздѣлы междѣ ѱченитѣ ни, а какѣто да са повѣди блжкоѣ отъ тѣхъ да издѣрва по правото и по доброто, тогѣва стѣва лесно и горжжъ на Разноплѣшето. Заради тѣа са мжчѣхъ-